

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w G. Wydział II Karny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Beata Malinowska

Protokolant: Natalia Tomaszewska

Prokurator: ---

Przy udziale oskarżyciela: (...) w T.: J. P.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25.10.2018 r., 31.01.2019 r., 24.05.2019 r. sprawy

L. B. – s. Z. i B. z domu P., ur. (...) w P., PESEL (...), zam. (...)-(...) K., ul. (...), karanego

oskarżonego o to, że

pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., nie później niż 4 sierpnia 2016 roku, na automacie (...), (...) (...), nr (...), urządził w lokalu o nazwie i adresie: (...) z (...), (...)-(...) G., ul. (...), gry wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 612 ze zm.),

oraz

pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., nie później niż 5 września 2016 roku, na automatach: (...), (...) (...), oznaczony plombą z nr (...), H. S., (...) (...), nr (...) i H. S. P., (...) (...), nr (...), urządził w lokalu o nazwie i adresie: (...) na Stacji Paliw (...), (...)-(...) C., ul. (...), gry wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 612 ze zm.),

oraz

pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., nie później niż 30 sierpnia 2016 roku, na automatach: (...), (...) (...), nr (...), H. S., (...) (...), nr (...) i (...), (...) (...), nr (...), urządził w lokalu o nazwie i adresie: (...) na Stacji Paliw D., (...)-(...) S. (...), gry wbrew przepisom art. 6 ust. 1 i art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 612 ze zm.),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks

orzekł:

I. Oskarżonego **L. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i w zw. z art. 6 § 2 kks i za to, na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

II. Na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci:

- automatu do gier (...), (...) (...); (...), przechowywanego w magazynie (...) - Skarbowego w T. nr (...);

- automatu do gier (...), (...) (...); (...), przechowywanego w magazynie (...) - Skarbowego w T. nr (...);
- automatu do gier H. S., (...) (...); (...), przechowywanego w magazynie (...) - Skarbowego w T. nr (...);
- automatu do gier H. S. P., (...) (...); (...), przechowywanego w magazynie (...) - Skarbowego w T. nr (...);
- automatu do gier (...), (...) (...); (...), przechowywanego w magazynie (...) - Skarbowego w T. nr (...);
- automatu do gier H. S., (...) (...); (...), przechowywanego w magazynie (...) - Skarbowego w T. nr (...);
- automatu do gier G., (...) (...); (...), przechowywanego w magazynie (...) - Skarbowego w T. nr (...);
- gotówki w kwocie 5,00 zł (pięć złotych 00/100) wypłaconej przez automat podczas eksperymentu, znajdującej się na koncie sum depozytowych I. Administracji Skarbowej w B. (...) - (...),
- gotówki w kwocie 20,00 zł (dwadzieścia złotych 00/100) wypłaconej przez automat podczas eksperymentu, znajdującej się na koncie sum depozytowych I. Administracji Skarbowej w B. (...) - (...),
- gotówki w kwocie 85,00 zł (osiemdziesiąt pięć złotych 00/100) wypłaconej przez automat podczas eksperymentu, znajdującej się na koncie sum depozytowych I. Administracji Skarbowej w B. (...) - (...),

III. Zasadza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2000 (dwa tysiące) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

II K 930/17

UZASADNIENIE

Ł. B., pełnił funkcje Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. . W dniu 4 sierpnia 2016r. w kontenerze wolnostojącym przy ul (...) w G. , funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. ujawnili włączony i gotowy do gry automat do gier U. (...) (...) nr (...), którego właścicielem był (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. . Obsługą tego automatu zajmował się K. M.- tj. co jakiś czas dosypywał do niego bilony jak i wyciągał z niego gotówkę . Kiedy w automacie zabrakło bilonów to gracz dzwonił do K. M. i wtedy on przyjeżdżał z bilonami. Automat został zainstalowany w kontenerze , który należał do firmy (...) . Raz w miesiącu firma (...) wystawiała (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. fakturę na kwotę 500 zł za dzierżawę powierzchni użytkowej kontenera. Funkcjonariusze Urzędu Celnego dokonali oględzin automatu , przeprowadzono także eksperyment dotyczący odtworzenia możliwości gry na automacie. Ustalono w ten sposób, że przeprowadzane na nim gry miały charakter losowy, tj. ich wynik był niezależny od zręczności czy szybkości reakcji grającego a od układów elektronicznych sterujących grami oraz ,że wygrane pieniężne nie są realizowane bezpośrednio przez automat . Ustalono także ,że gry urządzone są na urządzeniu o budowie elektronicznej i elektromechanicznej o wygrane pieniężne. Automat nie posiadał poświadczenia rejestracji . (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. nie posiadała zezwolenia lub koncesji na prowadzenie działalności w zakresie urządzania i prowadzenia tego rodzaju gier . Podczas eksperymentu z automatu wypłacona została kwota 5 zł.

(dowód: zeznania świadka K. M. – k. 361, 73v ;

zeznania świadka T. C. k. 364v, 76v;

wyjaśnienia oskarżonego k- 361, 173-174, 241-242,

protokół z kontroli z załącznikiem - k. 2-4,

zeszyt k-5,

Protokół oględzin- k.8-10,

Dowód wpłaty k- 11)

W dniu 5 września 2016r. w kontenerze na stacji paliw (...) w C. przy ul. (...), funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. ujawnili włączone i gotowe do gry automaty do gier: U. 10 (...) (...), oznaczony plombą nr (...), H. S. , (...) (...) nr (...) i H. S. P. (...) (...) nr (...), których właścicielem był (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. . Stację Paliw prowadzi D. Sp. J. z siedzibą w S. . Spółka ta wynajęła część nieruchomości (...) Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości M. .Funkcjonariusze Urzędu Celnego dokonali oględzin automatów , przeprowadzono także eksperymenty dotyczące odtworzenia możliwości gry na automatach . Ustalono w ten sposób, że przeprowadzane na nich gry miały charakter losowy, tj. ich wynik był niezależny od zręczności czy szybkości reakcji grającego a od układów elektronicznych sterujących grami. Ustalono także ,że gry urządzone są na urządzeniach o budowie elektronicznej i elektromechanicznej w celach komercyjnych – automaty przyjmują gotówkę , gry są odpłatne. Automaty nie posiadały poświadczenia rejestracji . (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. nie posiadała zezwolenia lub koncesji na prowadzenie działalności w zakresie urządzania i prowadzenia tego rodzaju gier . Podczas eksperymentu z automatów wypłacona została kwota 20 zł.

(dowód: protokół z kontroli z załącznikiem - k. 80-83,

umowa najmu k- 133-135,

Protokół oględzin- k.85-87,

Dowód wpłaty k- 89)

W dniu 30 sierpnia 2016r. w kontenerze na stacji paliw D. Sp.J. w S. (...) , funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. ujawnili włączone i gotowe do gry automaty do gier: U. 10 (...) (...), nr (...) , H. S. , (...) (...) nr (...) i G. 42 (...) (...) nr (...) , których właścicielem był (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. Obsługą automatów zajmował się K. M. . Jeżeli w automacie nie było pieniędzy i nie mógł wypłacać wygranych to osoba dozoruująca lokal specjalnym kluczem go resetowała . Automat mógł wówczas pracować dalej . Osoba dozoruująca lokal robiła notatki. K. M. przyjeżdżał i zostawiał pieniądze, które osoby dozoruujące lokal wypłacały osobom , które wygrały wcześniej określone kwoty. Automat sam wypłacał wygrane i osoba dozoruująca lokal wypłacała różnicę pomiędzy wygraną a kwotą, której zabrakło do wypłaty w automacie. Wygranymi były zazwyczaj kwoty 50-100 zł. Rzadko były to kwoty wyższe jak np. 200-300 zł. Funkcjonariusze Urzędu Celnego dokonali oględzin automatów , przeprowadzono także eksperymenty dotyczące odtworzenia możliwości gry na automatach . Ustalono w ten sposób, że przeprowadzane na nich gry miały charakter losowy, tj. ich wynik był niezależny od zręczności czy szybkości reakcji grającego a od układów elektronicznych sterujących grami oraz ,że automaty te same bezpośrednio realizują wygrane w formie gotówkowej . Ustalono także ,że gry urządzone są na urządzeniach o budowie elektronicznej i elektromechanicznej o wygrane pieniężne. Automaty nie posiadały poświadczenia rejestracji . (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. nie posiadała zezwolenia lub koncesji na prowadzenie działalności w zakresie urządzania i prowadzenia tego rodzaju gier . Podczas eksperymentu z automatów wypłacona została kwota 85 zł.

(dowód: zeznania świadka S. M. k- 364, 167v-168 ,

protokół z kontroli z załącznikiem - k. 143-147,

Zeszyt k- 156,

Protokół oględzin- k.150-152,

Dowód wpłaty k- 153)

Ł. B. był do tej pory 32 razy karany za przestępstwa z art. 107 par. 1 kks

(dowód: karta karna - k. 364-365, odpis wyroku z uzasadnieniem k- 295-302)

Oskarżony Ł. B. w toku postępowania przygotowawczego i sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zabronionego i odmówił złożenia wyjaśnień. Oświadczył, że jego działalność jest legalna ze względu na brak notyfikacji Komisji Europejskiej przepisów art. 6 ustawy o grach hazardowych

(dowód: wyjaśnienia Ł. B. – k. 361,173-174, 241-242)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego.

Oskarżony był Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. do której należały automaty do gier zainstalowane w kontenerach w G., C. i S..

Z zeznań świadków K. M., T. C. i S. M. wynikało też jednoznacznie, że na automatach padały wygrane. Wygrane opiewały zazwyczaj na kwoty 50-100 zł. Z reguły automaty same realizowały wygrane a kiedy zabrakło w nich pieniędzy to przywoził je K. M. i były one wypłacane graczom.

Sąd nie miał wątpliwości co do wiarygodności zeznań świadków, w szczególności biorąc pod uwagę wyniki przeprowadzonej przez pracowników urzędu celnego kontroli automatów do gier.

Wiarygodności wyjaśnień oskarżonego kwestionującego swe sprawstwo i winę sprzeciwiały się również protokoły kontroli, z których wynikało, że gry na automatach miały charakter losowy, a nadto były to gry o wygrane pieniężne. Sąd dał wiarę tym dokumentom, a także innym dokumentom zgromadzonym w sprawie, gdyż z urzędu, a także na wniosek stron nie zakwestionowano ich autentyczności oraz prawdziwości.

Ł. B. został oskarżony o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9§3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Biorąc pod uwagę stan prawny obowiązujący w okresie zarzucanym w akcie oskarżenia, a więc okres do 5 września 2016 r., Sąd, stosując regułę przewidzianą w art. 2 § 2 k.k.s., ocenił zasadność zarzutu z punktu widzenia treści art. 107 § 1 k.k.s. oraz ustawy o grach hazardowych w brzmieniu obowiązujących w tym czasie. Z tego punktu widzenia należy wskazać, że odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe przewidziane w art. 107 § 1 k.k.s. podlegał ten, kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządził lub prowadził grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę stan faktyczny ustalony w sprawie należało przyjąć, że oskarżony wyczerpał znamiona czynu co do automatów wymienionych w akcie oskarżenia.

Oskarżony w swych wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie ma jednak wątpliwości, że reprezentował (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. której własnością były automaty do gier zainstalowane w kontenerach w G., C. i S.. Były one też użytkowane przez klientów. Zatem, w świetle treści §3 art. 9 k.k.s. - odpowiada on za przestępstwo skarbowe jak sprawca.

Ustalenie, że oskarżony Ł. B. urządził gry na automatach, w dalszej kolejności powodowało konieczność rozważenia, czy swym zachowaniem działał wbrew przepisom ustawy. Przytoczone wymaganie przewidziane w art. 107 § 1 k.k.s., aby prowadzenie gier na automatach miało miejsce „wbrew przepisom ustawy” powoduje, że warunków prowadzenia tego typu gier należy poszukiwać w przepisach ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Oceniając spełnienie przez oskarżonego Ł. B. tych warunków, Sąd odwołał się wyłącznie do treści art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, z pominięciem treści art. 14 ust. 1 tej ustawy. Wniosek ten wynikał z aprobaty poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 19 stycznia 2017 r., I KZP 17/16, OSNKW 2017, nr 2, poz. 7. Wedle najwyższej instancji sądowej - kolizja prawa krajowego z prawem unijnym, w świetle zasady bezpośredniego stosowania prawa Unii Europejskiej (art. 91 ust. 3 Konstytucji), może prowadzić do zastąpienia przepisów krajowych uregulowaniami prawa unijnego albo do wyłączenia normy prawa krajowego przez bezpośrednio skuteczną normę prawa Unii Europejskiej. W konsekwencji, norma niestosowania krajowego przepisu technicznego, którego projektu nie notyfikowano Komisji Europejskiej, wynikająca z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 204, s. 37 ze zm.), wyłącza

możliwość zastosowania w sprawie o przestępstwo z art. 107 § 1 KKS przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 612) w pierwotnym brzmieniu. Natomiast art. 6 ust. 1 tej ustawy mógł i może nadal stanowić uzupełnienie normy blankietowej zawartej w art. 107 § 1 KKS, o ile okoliczności faktyczne konkretnej sprawy pozwalają na ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie i został naruszony. Ponadto należy też jednak zauważyć, że ustawa z dnia 12 czerwca 2015r. , o zmianie ustawy o grach hazardowych , która weszła w życie z dniem 3 września 2015r. została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 5 listopada 2014r, a więc należało przyjąć, że w okresie zarzucanego oskarżonemu czynu obowiązywała już znowelizowana ustawa „ o grach hazardowych”.

Stosując przytoczony pogląd do stanu faktycznego niniejszej sprawy należało przyjąć, że oskarżony Ł. B. nie spełnił wymagania przewidzianego w art. 6 ust. 1 oraz w art. 14 ust. 1 cytowanej ustawy o grach hazardowych. Wedle dyspozycji tych przepisów w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia czynu działalność w zakresie gier na automatach mogła być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji lub zezwolenia na prowadzenie kasyna gry. Jak wynika z protokołów kontroli, oskarżony (reprezentowana przez niego spółka) nie posiadał koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych, w tym gier na automatach.

Mając na względzie stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie należało przyjąć, że oskarżony Ł. B. prowadził gry na automatach bez wymaganej koncesji, czym wyczerpał znamiona art. 107 § 1 k.k.s. Ustalenie w tym zakresie znalazło wyraz w opisie czynu przypisanego oskarżonemu, w którym wskazano, że w zakresie automatów do gier zabezpieczonych w sprawie oskarżony urządzał gry bez wymaganej koncesji na ich prowadzenie. W ocenie Sądu w sprawie tej nie zachodzi też powaga rzeczy osądzonej gdyż czyn zarzucany oskarżonemu dotyczy innych miejsc i automatów niż te za które został on skazany we wcześniejszych sprawach.

W toku postępowania Sąd nie doszukał się okoliczności ograniczających lub wyłączających winę oskarżonego. W szczególności w tej sprawie brak było okoliczności odwołujących się do tego, że oskarżony działał pod wpływem błędu. Oskarżony pełnił funkcję prezesa zarządu Spółki w okresie objętym aktem oskarżenia. Spółka te zajmowała się działalnością prowadzoną w taki sam sposób , tj. na urządzaniu gier na automatach na terenie całego kraju . Wobec powyższego należy uznać ,że jako od przedsiębiorcy , który prowadzi działalność zarobkową w dziedzinie podlegającej reglamentacji przez państwo , stosować należy inne, podwyższone w stosunku do przeciętnego obywatela – standardy . Oskarżony wiedział o rozbieżnościach interpretacyjnych dotyczących notyfikacji , spośród których wybrał taką wykładnię , która mogła przynieść mu dodatkowe dochody. Tym samym w sposób świadomy podjął ryzyko , że wybrana przez niego wykładnia nie zostanie zaaprobowana przez organy prowadzące postępowanie przygotowawcze i sądy , w konsekwencji czego być może poniesie odpowiedzialność karno-skarbową. Ponadto oskarżony nie wykorzystał trybu z art. 2 ust. 6 ustawy o grach hazardowych , który pozwoliłby na uzyskanie decyzji Ministra Finansów ostatecznie ustalającej charakter urządzeń , którymi się posługiwał. W świetle przypadków kwestionowania legalności automatów do gier w wielu sprawach dotyczących działalności o podobnym charakterze , w tym zatrzymania takowych i wydawania wyroków skazujących ,zaś z drugiej strony orzeczeń umarzających postępowanie i uniewinniających , byłoby to zachowanie racjonalne i świadczące o braku zgody na ewentualność naruszania prawa.

W świetle powyższych okoliczności, branych pod uwagę przy wymiarze kary Sąd uznał, że oskarżonemu należy wymierzyć karę 200 stawek dziennych grzywny. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu stanowi zadośćuczynienie dyrektyw przewidzianych w art. 13 § 1 k.k.s. Przede wszystkim jest ona, z uwagi na jej wysokość, odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przestępnego. Kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, a także odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej i uprzedniej karalności oskarżonego.

Wymierzona kara nie pomija również względów związanych z potrzebą realizacji prewencji generalnej. W ocenie Sądu, stanowi ona wszakże sygnał dla środowiska oskarżonego, że popełnienie wymienionego czynu nie jest bezkarne, lecz związane z określoną dolegliwością finansową. Określając wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny Sąd miał, na podstawie art. 23 § 3 k.k.s., na uwadze, że oskarżony zarabia miesięcznie około 6000 złotych i nie ma nikogo na

utrzymaniu oraz jest kawalerem (k. 240.). Dlatego też Sąd ustalił wysokość jednej stawki kary grzywny za równoważną kwocie 100 zł, a więc wyższą od 1/30 minimalnego wynagrodzenia za pracę. Z tych względów orzeczono jak w punkcie I-szym wyroku.

O przypadku automatów do gier oraz środków pieniężnych znajdujących się w automatach orzeczono na podstawie art. 30 § 1 i 5 k.k.s. jak w punkcie II wyroku.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę oraz obciążono go wydatkami.